

دست‌های گرم رابطه

گل عشق واقعی، زمانی در من
می‌شکند

که تو را برای آنچه که هستی، دوست
بدارم

نه برای آنچه که به من داده‌ای.

وقتی تو را انکار می‌کنم،
درواقع

خودم را محروم می‌کنم از عشقی
که به آن نیاز دارم.

از تو همان چیزی را می‌گیرم
که در تو می‌بینم.

اگر نگاهم را عوض کنم،
چیزهای پیش‌تر و بهتری

از تو خواهم گرفت.

آری،

من و تو به لحاظ صورت با هم فرق
داریم.

اما فراموش نکنیم که هر دوی ما،
قطره‌هایی هستیم

که از دریای خدا برخورداریم
و در برابر این دریا یکسان‌ایم.



علی برزگر

وقت، روحیه و درون خود را معطوف نمودن به اندیشیدن بر این باور که «چرا من باید این‌جا باشم و دیگری آن‌جا»، یا این‌که «چون فرد بالادست من به نظر من، حق نشستن بر این جایگاهی که فعلاً نشسته را ندارد، پس من چنین می‌کنم و چنان نمی‌کنم»، یعنی اتلاف وقت، انرژی، قدرت تفکر و خلاقیت و هزار آفت و مشکل دیگر.

منظور این نیست که سر در لاک خویش فروبرده و با سکوت خود، باعث توقف رفتاری و عملی شده و به تمام دروازه‌های موفقیت پشت‌کنیم، بلکه باید ابتدا، قدرت پذیرش خود را در مواجهه با برتر از خود، بدون توجه به این‌که لایق است یا نه، به سرحد تحمل و توان رسانده و در سایه‌ی این حس که من کار محوله را به بهترین شکل، انجام داده و سعی می‌کنم در مجموعه‌ی فعلی، بهترین باشم، کم‌کم مسیر میان‌بر برای پیمودن جاده‌ی ترقی و پیروزی را بر خود آشکار و هموار سازیم.

پذیرفتن وضعیت موجود، یعنی استحکام‌بخشیدن مواضع فعلی برای نیل به اهداف و مواضع عالی در فرصت‌های پیش رو در کمال شادی و آرامش. قبول کنیم که به‌دست آوردن مطلوب‌های ذهنی در یک جو مسموم و استرس‌آور، توأم با ناراحتی‌های روحی- روانی، به هیچ‌وجه ممکن، روح و روان انحصارطلب و خودخواه هیچ بی‌منطقی را هم آرام و راضی نخواهد کرد چه رسد به این‌که فرد موردنظر، در محیطی به‌طور کامل اصولی و مبتنی بر آراء و عقاید همه‌پذیر و معقول، رشد و تعالی نموده باشد. مطلوب‌تر این است تا در یک محیط به‌طور کامل آرام در کنار شادی و رضایت کامل از ذات عمل، نوع انجام عمل و نیز فرآیند و نتیجه‌ی حاصله، به اهداف از پیش تعیین‌شده‌ی خود دسترسی پیدا نماییم.

با توجه به مطالب بیان شده، وقتی برتری دیگران را مهربانانه بپذیرا باشیم، با نهایت دلگرمی و تلاشی که در سایه‌ی این دلگرمی خودساخته انجام می‌دهیم، هم بهتر امور محوله را انجام می‌دهیم و هم ذهن خود را اسیر سیاهی‌های بی‌ثمر ننموده و می‌توانیم بیندیشیم، برنامه‌ریزی کنیم و براساس این اندیشه و برنامه‌ریزی، خود را در مسیر ترقی و تجلی درونیات کاملاً شایسته و محق خود قراردهیم و دیگران را که برای من چنین تصمیمی گرفته‌اند، مجاب نماییم که جایگاهی والاتر برای صاحب این اندیشه‌ی شاد و فکور در نظر بگیرند.

حال که قرار است پیشرفت کرده و مدارج ترقی را طی کنیم، چرا نگاه‌مان را تنها و تنها معطوف به پله یا پله‌های بعدی نماییم؟ با اعتمادبه‌نفس و قدرت درونی خارق‌العاده‌ای که خود می‌تواند حاصل آرامش و نیک‌اندیشی درونی باشد، بالا‌های بالاتر را در نظر گرفته و با تلاشی درخور، در سایه‌ی اندیشه‌های آرام و متین، درون خود را آماده‌ی پذیرش پیروزی‌های چشم‌گیر و درخور نماییم.

پس برای رسیدن به اهداف بلندمرتبه و عالی، آرامش و آسایش درونی، به‌کارگیری ذهن خلاق و مبتکر و نیز برای رسیدن به مدارج بالای تلاش و ترقی بهتر است:

«مهربانانه برتری دیگران را بپذیریم.»

رضابردستانی
Rezabardestani50@gmail.com